

Η "ΚΡΑΥΓΗ", ΘΑ ΚΥ-
ΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΛΙΑΝ
ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΩΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΡΑΥΓΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ

26

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

1945

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ - Η ΣΗΜΑΔΟΥΡΕΣ

ΦΑΙΝΕ ΑΙ ΠΩ, τώρ
τελευταία τα φώτα
είναι με τις ώρες τους. "Ο-
σον το πρωί, χωρίς να υπάρ-
χη κανείς λόγος, τα φώτα
των δρόμων τα βλέπουμεν
φωτισμένα να λειτουργούν
κανονικώτατα, τώσον τις
πρώτες βραδυνές ώρες έννο-
ούν να μιάς έκνευρίζον, με
τις συχνές διακοπές τους
κατά μικρά διαστήματα. Η
Διεύθυνσις της Ηλεκτρικής
Εταιρίας, έχει υποχρέωσιν
να φροντίσῃ ὥστε να στα-
ματήσουν αὐτὰ τὰ παιγνί-
δια.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Έτος 20όν Αριθ. Φύλλου 833

Ιδιοκτήτης: Γ.Ρ. Σ. ΣΑΚΚΑΣ

Περίοδος Β.

Τιμή Φύλλου Δρ. 50

Γραφεία Μητροπόλεως 2

ΕΝΩ ΟΜΙΛΕΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΘΑ ΣΥΝΕΛΘΗ ΑΡΑ ΓΕ;

Μετά την κατάπαυσιν
του πολέμου προβάλλει
το ερώτημα: Ποίος θα
είναι ο νέος πολιτισμός
ὁποῖος θα προκύψῃ ἐξ
ὧν αὐτῶν τῶν θυσί-
ων;

Πολλοὶ νεώτεροι φιλό-
σοφοι ὁμίλησαν περὶ δύ-
σεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πο-
λιτισμοῦ.

Γεννᾶται ὁμως πάλι τὸ
ερώτημα: Ποίος κατὰ
τάς μεγαλυτέρας πιθανό-
τητας θα εἴναι περίπου
αὐτός;

Πρὸ τούτου ὁμως ἂς
ἐξετάσωμεν τὸν ὑπάρ-
χοντα, τὸν τῆς ἐποχῆς
μας πολιτισμόν. Οὗτος
ἔχει τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ
τῆς ἐν Βηθλεὲμ γεννη-
θείσης Νέας Ζωῆς. Πρὸ
τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὑπῆρχεν
ἕνας πολιτισμὸς ἀποπνεύ-
ων δυσωδίας, ἕνας κό-
σμος νεκρὸς καὶ ἄταφος.
Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὁ
Θεάνθρωπος μετὰ τὰς ἀλη-
θείας Του καὶ τὰς ἀρε-
τάς Του ἐνέπνευσε νέαν
ζωὴν. Ἐξευγενίσθη καὶ
ἀνυψώθη τὸ ἀνθρώπινον
όν. Ἡ φύσις ἐγένισεν εὐ-
ωδία, ἀλλὰ καὶ χαράν,
ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπινον, ἄλ-
λὰ καὶ ἔκτασιν θεϊκὴν.
«Ἐπὶ γῆς εἰρήνη» ἐν ἄν-
θρώποις εὐδοκίαν.

Καὶ συνετελέσθη τὸ
θαῦμα «τῆς μετουσίωσι-
σεως τῶν ἀνθρώπων Χρι-
στιανῶν εἰς Θεούς». Ἀλ-
λὰ ἐπὶ πόσον χρόνον;
Μόνον τοὺς τρεῖς πρῶ-
τους αἰῶνας τοῦ Χριστι-
ανισμοῦ. Μετέπειτα τὰ κα-
θάρια νάματα τῆς Ὁρη-
σκείας, ἀπομακρυνόμε-
να τῆς Πηγῆς τῶν ἡρί-
ων νὰ θεολοῦνται. Ὁ
Χριστιανικὸς Πολιτισμὸς
ἤρχισεν νὰ ἐκτρέπεται
τῆς βάσεως αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ νεώτερος Εὐ-
ρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, ὁ
ὁποῖος εἶναι θετὸς υἱὸς
τοῦ Χριστιανισμοῦ, κα-
τήντησεν ἀποστάτης, υἱ-
ὸς ὅστις δὲν ἀνέχεται
τὸν γεννήτορά του, τὸν
Χριστόν, ὡς Πατέρα καὶ
Κύριον, καὶ ἐπεξήτησε
τὴν μακρὰν τοῦ Χριστοῦ
ζωήν. Προώδευσεν εἰς
τάς τέχνας καὶ τὰς ἐπι-
στήμας, ἀνεκάλυψεν ἐν
μέρει τὰ μυστήρια τῆς
Φύσεως. Ἡ πρόοδος ὁ-
μως αὐτὴ τὸν κατέστη-
σε ἐγωϊστὴν καὶ οἷημα-
τίαν ὥστε νὰ πιστεύσῃ
ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔχει
ἀνάγκην τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ
στεύσαν ὑπερβολικῶς εἰς
τὴν ὕλικήν δύναμιν
καὶ εὐημερίαν καὶ ἄ-

διαφόρησε διὰ τὰς
πνευματικὰς καὶ ἡθι-
κὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ὁρη-
σκείας τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ
στεύσαν ὅτι δύναται νὰ
ζῇ μακρὰν τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ μετὰ τὸν ἐγωϊ-
σμόν καὶ τὴν οἷησιν αὐ-
τὴν ἀπεμακρύνῃ ἀπὸ
τοῦ Πατρὸς, Θεοῦ ὡς ἀ-
ποστάτης.

Ἀποστάτης ὡδηγήθη
εἰς νέαν εἰδωλολατρείαν,
εἰς τὴν λατρείαν τοῦ
Μαρμωνᾶ, τῆς ὕλης, εἰς
τὴν λατρείαν τοῦ Μο-
λῶχ, τοῦ Παγκοσμίου πο-
λέμου, ποῦ ἀπῆλθε συ-
σίαν ἐκατομμυρίων σω-
μάτων. Ὁδηγήθη τέλος
εἰς τὴν παρελθούσαν πο-
λεμικὴν θεωρησίαν. Καὶ
διὰ τοῦτο μέχρι χθὲς οἱ
Χριστιανοὶ δὲν ἤκουον
τοὺς κῶδωνας τῶν Ἐκ-
κλησιῶν νὰ τοὺς κα-
λοῦν νὰ ἀκούσουν τὰ θεῶ
πνευστα λόγια Ἐκείνου
καὶ τοὺς χαρμολύτους
Ἀγγελικοὺς Ὑμνοὺς, ἀλ-
λ' ἤκουον τὰς σειρήνας
καὶ τοὺς καλοῦν εἰς τὰ
ὕπογεια καταφύγια διὰ
νὰ σωθῶν ἀπὸ τὰς ἀπὸ
ἀέρος ἐπιδρομὰς.

Αἱ πρόοδοι εἰς τὰς τέ-
χνας καὶ ἐπιστήμας διὰ
τάς ὁποίας ὑπερηφάνη-
σεν ὁ ἀνθρώπος μακρὰν
τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύ-
ματος ἐτέθησαν μᾶλλον
εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κα-
κοῦ πνεύματος καὶ τῆς
κακοποιῶν δυνάμεως πα-
ρὰ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν
τῆς ἀνθρωπίνης ἀγαθοερ-
γίας καὶ τοῦ ὑγινοῦ πο-
λιτισμοῦ.

Καὶ ἦδη ὁ ἀποστατή-
σας καὶ ἀσωτεὺσας καὶ
κατασπαταλήσας τὴν πα-
τρικὴν περιουσίαν, τὰ
Χριστιανικά του χαρί-
σματα, αὐτὸς πολιτισμὸς,
θὰ συνελθῇ ἄρ' αὖτε εἰς
ἐαυτόν, καὶ θὰ εἰπῇ:
«πορεύσομαι πρὸς τὸν
Πατέρα μου; Ὁ δὲ διδα-
χὴν ἄρ' αὖτε ὁ ἀνθρώπος,
ὁ Χριστιανὸς ἀπὸ τὰ πα-
θήματα καὶ τὰς συμφο-
ράς; ἢ πρέπει νὰ δοκιμά-
σῃ καὶ ἄλλας τραγικὰς
δοκιμασίας, μέχρις ὅτου
ἐπιστρέψῃ, ὡς ὁ ἄσωτος
υἱός, εἰς τὸν πατέρα του;

Ὁ Ἀδύδ Τζῶρτς εἰπὼν
εἰπὼν κάποτε: «Ὁ ἀνθρώ-
πος εἶναι τὸ δυσκολώτε-
ρον διδασκόμενον ζῷ-
ον».

Καὶ πράγματι, ἡ ἱστο-
ρία διαπιστώνει ὅτι ὁ ἀν-
θρώπος εἶναι θηρίον δυσ-
μεταχειρίστον ὁ ἀνθρώ-
πος εἶναι φύσις δυσάπο-
κτος καὶ δυσπαιδαγωγῆ-
τος. Ὅλα τὰ θηρία τὰς

σαθεύονται καὶ ἐξημε-
ρῶνται εὐκολώτερον
παρ' ὅσον ὁ ἀνθρώπος.
Τὸ διατί, τοῦτο εἶναι εὐνό-
ητον. Ἐκεῖνα θὰ φωνά-
ζουν, θὰ ἐκβάλλουν ἀγρί-
ους ὠρυγμούς, δὲν ἡμπο-
ροῦν ὁμως νὰ εἰπουν:
«Δὲν θέλω». Ὁ ἀνθρώ-
πος δύναται νὰ τὸ εἰπῇ,
καὶ ἐὰν κατορθώσῃ διὰ
τῆς ὁμῆς βίας νὰ κατα-
νικήσῃ τὴν ἀντίδρασίν
του, ὅταν αὐτὸς ἐξακο-
λουθῇ εἰς τὰ βᾶθη του
νὰ ἐπαναλαμβάνῃ: «Ὁ-
χι, δὲν θέλω» φαίνεται
μὲν ὑποταγμένος, ἀλλ'
εἰς τὸ βάθος του, εἰς τὴν
οὐσίαν του εἶναι ἀντάρ-
της, εἶναι ἀμετάβλητος
καὶ ἀδιόρθωτος.

Καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι
ἡ φύσις του, δι' αὐτὸ ἐδέ-
ησε πρὸς σωτηρίαν νὰ
κατέλθῃ Αὐτὸς Οὗτος ὁ
Θεὸς ἐπὶ τῆς Γῆς.

Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς
καὶ σήμερον μόνον το
Πνεῦμα Αὐτοῦ δύναται
νὰ σώσῃ τὴν Ἀνθρωπό-
τητα ἀπὸ τὴν τραγικὴν
κρίσιν τῆς. Τὸ σημερι-
νὸν πνεῦμα μετὰ τὰς δια-
φόρους «κοσμοθεωρίας»
καὶ «κοινωνιολογίας» με-
τὰ τὰς ὁποίας ἠθέλησε νὰ
ἀναμορφώσῃ τὴν ἀνθρω-
πότητα, κατέληξεν εἰς
ἀπογοήτευσιν. Ἡ «ἀνευ
Χριστοῦ», ἡ «ὀρθολογι-
στικὴ» ἡθικὴ κατέληξεν
εἰς τὴν χειροτέραν ἀνη-
δικότητα. Ὅλα αἱ ἐκτὸς
τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύ-
ματος «ἰδεολογίαι» ἀπε-
δείχθησαν φενακὴ καὶ
προλήματα, ὅπισθεν τῶν
ὁποίων ἐκρύπτετο ὁ κτη-
νώδης ὑπεράνθρωπος, ὁ
διὰ τῆς σπάθης του τρο-
μοκρατῶν καὶ δεσποζῶν
καὶ κηρύσσων διωγμὸν
καὶ πόλεμον ἀμείλικτον,
ἐναντίον τοῦ ἀσθενοῦς
καὶ ἀνισχύρου, ἐναντίον
ἀόπλου καὶ ἀθάλας μειο-
νότητος.

Τὰ ἀπασχολοῦντα σή-
μερον τὸν κόσμον ζητή-
ματα εἶναι πολὺ δύσκο-
λον νὰ διευθετηθῶσιν
ὀριστικῶς. Ἰσως δημι-
ουργηθῶν νέαι διεθνεῖς
διενέξεις καὶ νέαι ἀφορ-
μαὶ πολέμου.

Τὸ κακὸν θὰ θεραπευ-
θῇ ριζικῶς μόνον, ἐὰν ἡ
ἀλήθεια, ἡ ἀρετὴ, ἡ
ἀγάπη ἀποκατασταθῶν
εἰς τὴν προέχουσαν θέσιν
ἐν τῷ πνεύματι τῶν
ἀνθρώπων, ἐὰν δηλαδὴ
ἀποκατασταθῇ ὁ Χρι-
στιανικὸς Πολιτισμὸς.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως
τοῦδε ἀρχίσῃ ἡ ἀνατολὴ
τοῦ νέου τούτου πολιτι-
σμοῦ.

ΣΤΟ ΚΥΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Σ' ΑΛΛΟ ΡΥΘΜΟ

Τίποτε περισσότερο ἀπὸ μιὰ
συνειθισμένη σκηνή, π' ἀποτελεῖ
τὸ τέλος μιᾶς γνωριμίας καὶ
τὴν ἀρχὴν μιᾶς καινούργιας
ἱστορίας. Δὲν ἀνθρώποι νέοι
ἐνώνονται στὴ ζωὴ νομιμοποι-
οῦντες ἐπίσημα τὴς σχέσεις τους
μετὰ τὴν προβλεπόμενη ἀπὸ τοὺς νό-
μους καὶ κανόνες. Γι' αὐτοὺς ἡ
μέρα αὐτὴ ἀποτελεῖ σταθμὸν στὴν
ἱστορίαν τῆς ζωῆς τους. Ἀπ' ἐδῶ
καὶ πέρα μαζὺ θ' ἀνεβῶν σκυ-
θρωποὶ φορτωμένοι μετὰ τὴν πί-
κρασιν τὸ στενὸν ἀνηφορικὸ μο-
νοπάτι τοῦ Γολγοθᾶ τῆς ζωῆς
καὶ μαζὺ πάλι θὰ κατεβῶν
χαρούμενοι τὴν πλατείαν λεω-
φόρον ποῦ ὁδηγεῖ στοὺς ἀπέ-
ραντους ἀνθοσπαρμένους κή-
πους τῆς Ἐδέμ π' ἀνθοῦν οἱ
μυροβόλοι κήποι τοῦ Ἰσραὴλ.
Μέσα στὸ πέρασμα τῶν χρόνων
ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ ἔχει καὶ τὴς
διαφόρας φάσεις τῆς π' ἄλλοτε
πλημμυρίζουν τὴν οἰκογενειακὴν
φωλαὶα μετὰ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς καὶ
ἄλλοτε τὸ θυθεῖται σὺν σκοτάδι
τῆς θλίψεως. Μετὰ τοὺς ἱστορικοὺς
ζωηρὸς φαντασίας ποῦ τὴν ἡ-
μαίνει ἀκόμη περισσότερο ἡ
εἰλικρινεία τῆς ἀγάπης μπο-
ρεῖ νὰ πλέκῃ κανεὶς τὰ πρὸ
ὠριότερα βεναιρά μὴ ἡ σκληρὴ
μοῖρα τὰ διαλύει σὺν τὴν ὁμίχλῃ.
Τὴν χαρὰν ἀπ' τὰ πρῶτα ἀθῶα
γέλοια τοῦ μικροῦ τὴν πικραίνει
ἡ μικρὴ ἀδιαφορία του. Πλύμ-
μα εὐτυχίας γεμίζει τὸ σπῆν
στὸν ἐργασίαν τοῦ πρώτου καρποῦ
τοῦ γάμου καὶ οἴφουντος δυστυχίας
ἀπλώνεται γύρω σ' αὐτὸ σὺν
χαρὸς του. Ἀπ' τὸ κοινὸ ποτὴρι
θὰ πειοῦν τὸ κράμα τῆς χαρᾶς
καὶ τοῦ πόνου. Μοιραῖοι συνοδοι-
πόροι θὰ βαδίσουν τὸ μακρὸ
δρόμο...

Κι' ὅταν κάποτε φθάσουν στὸ
τέμας του, ἐκεῖ θ' ἀναπολήρουν
ὅλο τους τὸ παρελθόν. Καταθέ-
τοντες τὰ δῖπλά τῆς νεανικῆς ὁρ-
μῆς τους θὰ κάνουν τὸν ἀπολογι-
σμό. Τὰ δεινὰ ποῦ πίκραιναν τὴς
πρόσκαιρες χαρὰς τους τὰ σβῶν
ἀπ' τὴν μνήμην ἡ ἐκπλήρωσις τῆς
υποχρέωσός μετὰ τὴν δημιουργίαν
καινούργιων ὑπάρξεων. Ἀσπί-
σμένοι ἀπ' τὴν μακρυνή τους πο-
ρεία θὰ συνεχίσουν καὶ πάλι τὸν
ἀτέλειωτο δρόμον πρὸς τ' ἀγνώ-
στο... Εὐτυχισμένοι θνητοὶ θὰ
φευγίσουν σ' ἄλλους θνητοὺς
μένους κόσμους ἀφίοντες πίσω
ἐπὶ παρακαταθήκην ἐκεῖνο ποῦ
ἐδημιούργησαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ

τῶν βροντῶν τοῦ τελευ-
ταίου πολέμου γεννη-
θεῖς πολιτισμὸς.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως
ἀπὸ τοῦδε ἀρχίσῃ ἡ ἀνατολὴ
τοῦ νέου τούτου πολιτι-
σμοῦ.

ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Αἱ ἀσθένειαι ἔχουσι πικρίαν
καὶ θλίψιν, πλείστον ὅμως ἐκ
τῶν δοκιμασιῶν τοῦ πόνου οἱ ὁ-
φθαλμοὶ διανοιχθέντες εὐδρον τὸν
ἡθικὸν ρυθμὸν ἐν τῇ ζωῇ, ἐνφ-
πρότερον ἦσαν ἀδιάφοροι πρὸς
τὸν πνευματικὸν κόσμον, ὡς μὴ
ἐλθόντες εἰς ἐπαφὴν οὐδέποτε εἰς
τὴν ζωὴν μετὰ τὸν Θεόν. Ἄλλοι ὁ-
μολογοῦσιν ὅτι ἐκ τῶν ὀδυνηρῶν
αὐτῶν καταστάσεων ἐξηγέρθη-
σαν μετὰ διαρκὴ συναισθήματα ἐν-
λαθείας πρὸς τὸν Θεόν, διότι εἶ-
δον, ὅτι ὁ δάκτυλος τῆς θείας προ-
νοίας διεσπείρει τὰ πάντα μέχρι
τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν
τῆς ζωῆς καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὡς
ἀνεπαρκὴς ἀδυνατεῖ νὰ σταματή-
σῃ τὰς αἰτίας ταύτας.

Αἱ ἀλήθειαι μαρτυροῦνται ἐ-
κτὸς τῆς φωνῆς τοῦ Χριστιανι-
σμοῦ ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀτομι-
κοῦ πειραματισμοῦ ὅτι ἡ δοκι-
μασία ἀπὸ τὰς ἀσθενείας πολλὰ
κις ἔδωκεν εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν
εὐκαιρίαν νὰ ἀποφύγῃ τὰ ψεύδη
τῆς ζωῆς, αἵτινα τὸν εἶχον κατα-
ποντῖσαι μέσα εἰς τὸ κτηνώδες
στοιχεῖον ἀλλὰ καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ
διὰ μιαν ὠριότεραν ἡθικὴν ζω-
ήν.

Πολλοὶ ὑπάρχεις μόλις ἀντι-
κρῶσιν τὴν Κοινωνίαν ὡς στε-
ρούμεναι ὑγινοῦ ζωῆς καὶ ἡθι-
κοῦ χαλικοῦ, νοσοῦσι διαρκῶς
πάσχοντες ψυχικῶς καὶ σωματι-
κῶς.

Ὁ Χριστὸς ἀνὰ πᾶν δῆμα τῆς

ἐπιγείου διαβάσεως ἐχάριζε τὴν
ὕψιν καὶ ἐσκόρπιζε τὴν χαράν,
εἰς ὅσους ὅμως ἐντὸς τῶν στη-
θῶν των ἀνεπλήγατο ἡ πίστις
καὶ ἡ φλογερὰ πρὸς Αὐτὸν ἀφο-
σίωσις.

Ἡ Χριστιανικὴ πίστις θὰ κα-
τακτήσῃ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο
ἂς γίνωμεν ἀντάξιον ἐργάται κα
συνεχιστοὶ τῶν ἀκαταλύτων αἰώ-
νων ἀληθειῶν τῆς, διὰ τὴν ἀ-
φύπνισιν καὶ προαγωγὴν τοῦ Χρ-
στιανοῦ πρὸς διάθεσιν καὶ ἐργα-
σίαν διὰ τὸ ἀγαθόν.

Ἡ Χριστιανικὴ δύναμις εἶναι
ισχυρωτάτη καὶ ἱκανοτάτη νὰ ἐ-
λαττώσῃ ὅχι μόνον τὴν πίεσιν
καὶ τὸν πόνον ἐκ τῶν δοκιμασιῶν,
ἀλλὰ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀνθρώ-
πον τὴν γαλήνην, ἡ ὁποία τὸν
συγκρατεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς
λογικότητος καὶ τῆς ὑπομονῆς.
Διὰ τοῦτο μεγάλοι εὐεργέται
εἰς τὸν κόσμον εἶναι οἱ ζῶντες
καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μετὰ προθυ-
μίας καὶ διαρκείας, ἵνα ἐνθρονί-
ωσιν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπί-
νης ψυχῆς τὰς σωτηριώδεις ἀρ-
χὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸς πρό-
ληψιν ψυχικῆς τυφλώσεως.

Βίος ἀνευ ἐπαφῆς μετὰ τῶν
πολυτιμοτάτων γνωρισμάτων τῆς
Χριστιανικῆς πίστεως εἶναι ἀνευ
ἀξίας, εἶναι καθύστατον σκότος
μετ' ἀφαντάστων πικριῶν καὶ
αἰώνιον συνεπιπῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΛΩΝΗΣ
Καθηγητὴς Θεολογικῶν

ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΖΟΥΛΕΪΧΑ

(Δοκίμιο ἱστορικῆς ἀνασύνθεσης)

Τὸν κ. Δ. ΣΑΛΑΜΑΓΚΑ

Κεφ. Α'. Ἡ Δυναστεία
τῶν Ζουλφικάρ—Ἐβρενοῦ.

Ὁ περίφημος Ντουραχὰν Πα-
σῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ 15ου αἰῶ-
να, ὁ κτίστης τοῦ Μοναστηρίου
τῆς Παναγίας τῆς Ντουραχάνης
(Χρ. Ἡτ. Α' σελ. 162), ἦταν
κι' αὐτὸς Χριστιανὸς ἐξισλαμι-
σμένος.
Ἀν' ἐξαίρετους 4—5 οἰκογέ-
νεις, ὅλοι οἱ Τουρκομαννῶτες,
ὅπως εἶνε γνωστὸ, κι' οἱ ἱδιοὶ
τ' ὁμολογοῦσαν χωρὶς δισταγμὸν
—τοῦναντίον—καταγόταν ἀπὸ ἐ-
ξισλαμισμένους Χριστιανούς, ἰδι-
αίτερα μετὰ τὸ 1635. Τριακό-
σιοι πενήντα χριστιανοὶ φευ-
δάρχεις, ἐξισλαμίσθησαν στὴς ἀρ-
χὰς τοῦ 17ου αἰῶνα, γιὰ νὰ κρα-
τήσουν τὰ προνόμιά τους καὶ τὰ
τιμάρια τους (Ι. Λαμπρὴν Πε-
ργ. Ἰωανν. σ. 45).

Τὸν περασμένο ἀκόμα αἰῶνα
(Ι. Λαμπρὴν, Ἀλὴ Πασῆς σ. 12), ὁ Ριζάτ μπέης, γυῖος τοῦ
Ἀσὴμ μπέη (γιου τοῦ Πασῆμ-
πέη), τὴν μητέρα του Σουλᾶ
(Χρυσή, Χρυσούλα) ποῦ τὴν εἶ-
χε φέρει ὁ πατέρας του ἀπὸ τὸ

Μεσολόγγι, ζῶσα στὸ σαράϊ του
μαζὶ μετὰ τὴν μάνα της καὶ τῆς
εἶχε ἐκεῖ χτεῖσι κι' ἕνα ἐκκλη-
σάκι, τὴν ἔθαψε μετὰ Δεσπότη, ἐ-
φ' ὅτι παπᾶδες καὶ μεγάλη τελε-
τουργικότητα σὺν νεκροταφεῖο
τῶν Ἀρχιμαντρεῶν: οἱ Τούρκοι,
πολὺ συχνὰ φρόντιζαν ν' ἀνανεώ-
νουν τὸ αἷμα τους μετὰ καινούργιο
Χριστιανικὸ αἷμα: ὅχι μόνο συνε-
χίζοντας ἐντατικῶς τοὺς ἐξισλαμι-
σμούς, ἀλλὰ καὶ παίρνοντας χρι-
στιανὲς γυναῖκες.

Σχετικὰ ἐν τούτοις μετὰ τὸ θέ-
μα αὐτὸ παρατηροῦμε ὅτι θὰ ἦ-
ταν μεγάλο λάθος νὰ θεωρήσαι
κανένας διὰ τὴν σειρά τῶν Χρι-
στιανῶν γυναικῶν, ποῦ ἀναφέρον-
ται εἰς τὸν Νέον Κουδράν (Ἀ-
θηναγόρας, Ἡτ. Χρον. 1929
σελ. 26 καὶ ἐπ.), ὡς δυντὶς «ουζῶ-
σας μετ' Ὀθωμανῶν». Οἱ περισ-
σότερες ἀπ' αὐτὰς εἶνε ἀπλῶς
«ἐντάντες» καὶ «βάρχεις» σὲ τούρ-
κικα σπῆτια τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης (1793), ποῦ φυσικὰ, μέ-
ναν σ' αὐτὰ διαρκῶς, ὄντας συ-
νήθως ἀπὸ τὰ ἐμπιστά τῶν οἰκ-
—(Συνέχεια εἰς τὴν 2ην σελίδα)

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΖΩΗ Η ΤΙΜΙΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Βορὴ πεινῶνται Στεῖς πού ἀγαπᾶται τὸν καθαρὸ καὶ ἐλεύθερο ἀέρα τῆς Ἐλευθέρας Πατρίδος μας Ἑλλάδος, Στεῖς οἱ ἐκδικηταὶ καὶ οὐκ ἐκδικητὴς αὐριανῆς λευτεριάς τῆς σκλάβας Πατρίδος μας, γρηγορεῖτε. Σφύριλαίτε μέσα σας τὴν ἀισιολένια θέλησιν σας καὶ τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφασίν σας, γιὰ μιὰ τίμια καὶ ἐλευθερὴ ζωὴ μέσα στοὺς κόλπους τῆς Μητέρας μας Ἑλλάδος, ἢ γιὰ ἕναν τίμιον καὶ ἐνδοξὸ θάνατον Ἀθανασίας.

Σλάβοι ἀδελφοί μας, Στεῖς πού στενάχετε ἀκόμα κάτω ἀπὸ τὰ πύθια δεσμὰ καὶ οὐκ ἐλευθερίας, Στεῖς τὰ ἐξιλαστήρια θύματα κτηνώδους βίας καὶ Μάρτυρες τῆς Ἑθνικῆς σας ἐπιγνώσεως, ἐγκατερεῖται καὶ ἀνδρίζεσθε.

Τὸ τόσο αἶμα καὶ αἱ τόσαι θυσίαι μας πού προσφέραμε στὸν βωμὸ τῆς ἐλευθερίας φαίνεται ὅτι δὲν ἦσαν ἀρκεῖα γιὰ ν' ἀποκτήσουμε καὶ ἐμεῖς τὸ Θεῖον δῶρον τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ ἀγῶνας μας προδίδεται. Ἡ γλυκεῖά μας Πατρίδα πού προσέφερε τὰ πάντα δλοκαύτωμα στὴν βωμὸ τοῦ ἀγῶνα, γιὰ τὴν Νίκη τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας, προκαλεῖται γιὰ πολλοστὴ φορὰ, νὰ γύρη καὶ πάλι τὸ κατάπληγτο παρθενικὸ κορμὶ τῆς σῆς βρωμερᾶς τοῦ τυρόνου τῆς ἀγκυρᾶς, πού μετὴν κτηνώδη ἡδονὴ μεθαίει καὶ μετὰ ἀπὸ τὸ θείον ἐλληνικὸν τῆς αἵμα, ἐξιλαστήριον θῦμα, ἀνάμεικτον πολιτικῆς σκοπιμότητος.

Οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους οἱ ἀδικημένοι σκλάβοι λαοὶ μᾶτην περιμένουν Δικαίον σῆν, καὶ μετὰ ἑλπίαν πρῶτη ἢ Ἀγγλία ἢ αἰώνιος παραστάτης τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, ἀντὶ δικαιοσύνης καὶ παρὰ δειγματικῆς τιμωρίας τοῦ ἐγκληματίου πολέμου καὶ δουλίου τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ, ἀπλώνουν καὶ σφίγγουν φιλικὰ τὸ ματοβαμμένο χερὶ τῶν κατὰ καιρὸς πολιτευσάντων μετῴρων δολοφόνων τοῦ Ἀξονος.

Ὁδυνήσαν κατάπληξιν, τρομερὸ ξόπνημα ἀπὸ τὴν παραίσθησιν, στήν πραγματικότητα γιὰ τὴν ἡθικὴν καὶ Τίμιαν Ἑλληνικὴν Ἡρωϊκὴν ψυχὴν.

Εὐχάτη προδοσία γιὰ μᾶς τοὺς ὑπόδουλους ἀκόμα λαούς, ἐγκληματικὴ συνενόχη στάκαθι ὑπερβλῶν φρικτὴ ἐγγλήματα τοῦ φίλου τῶν Ἐμπερ Χότζα εἰς βάρος τοῦ λαοῦ μας, πού ἔχει τὸ σθένος νὰ ἀπαυτῇ παρ' ὅλα τὰ τρομακτικὰ καθυργγήματα τοῦ τυράνου τοῦ πύθοντασθὲ αἵμα κάθε φωνὴν διαμαρτυρίας, νὰ ἀπαυτῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ διαβεβαιώσεων τῶν τῶν Μεγάλων Συμμάχων ὅσον καὶ αὐτοῦ τοῦ τυράνου ὁ ὁποῖος ἐλεγ. «Πολεμήστε ἂν θέλετε τὴν λευτερίαν σας».

Αἶσχος δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ ἅς τὸ ποῦμε πὺ καθαρὰ δὲν μᾶς κἀναι τὴν κατὰ πλῆξιν ἢ προδοσίαν τῶν, διότι ἡ ἱστορία καὶ τακτικὴ τοῦ παρελθόνος τῶν ἰδιοτελῶν πολιτικῶν ὑστεροβουλίων ἐπὶ τὰ ἀμβάνετε παρ' ὅλας τὰς ἀντιθέτους διακηρύξεις, ὅσον μᾶς λυπεῖ ἡ ἡθικὴ τῶν κατὰ πλῆξιν.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύομεν ὅτι ὁ Χάρτης τοῦ Ἀτλάντι

κοῦ καὶ τόσαι ἄλλαι ἐπίσημοι ἐπαγγελίαι τῶν ἰδυνόντων τῶν Συμμάχων Κρατῶν γιὰ τοὺς ἱερὸς σκοποὺς τοῦ ἀγῶνα, διὰ τοὺς ὁποῖους τόσο ἀφθονὰ τὸ πῦμα ἐκτομυριῶν νεκρῶν ἔχει πέσει καὶ τὴν πὺ ἀπόμειν γωνιά τῆς γῆς, δὲν ἦταν παρὰ στάχτη στὰ μάτια τῶν λαῶν.

Μᾶς διαβεβαίουν καὶ πάλιν οἱ ἀναγνώρισις τῆς ληορικής Κυβερνήσεως τῶν Τυράνων, δὲν προδικάζει τὰ ζωτικὰ μας ζητήματα, καὶ οἱ οἱ τῆς εἰρήνης, τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὅπως πλέον δὲν θὰ ὑπάρχῃ ζωσὰ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐπὶ σκλάβας Πατρίδα, θὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημά μας.

Καὶ τοὺς ἀπαντῶμεν οἱ παρ' ὅλην τὴν καλὴν μας διάθεσιν, ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύομεν δὲν εὐχρηστικὴν καὶ σταθερὴν τῶν ὑποσχέσεων τῶν.

Ἄν αἱ ὑποσχέσεις τῶν ἔχουν δόσιν εὐχρηστικῆς ἄς μᾶς τὸ ἀποδείξουν τοῦτο ἐμπράκτως δι' ἔργων καὶ τὰ ἔργα εἶναι ἄμεσες κατ'ἐλπίς ὑπὸ Ἑλληνικῶν καὶ Συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μας, ἔργων Δικαιοσύνης, γιὰ νὰ ἀπαλλῇ ἀπὸ τὸν βραχὺ τῆς σκλαβιάς, τῆς φυλακῆς, τῆς ἐξορίας, τῆς πείνας, τοῦ ἀγῶνος θανάτου ὁ πολυπαθήν Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀλβανικῆς Λεονταίας, ὁ δὲας.

Ἄν δὲν κἀναι καὶ τώρα, τότε θὰ τοὺς εἰποῦμε ὅτι τὰ δικαίωμά τῶν ἐπεκτείνονται μέχρι τοῦ σημείου πού ἀρχίζουν νὰ θίγουνται τὰ ζωτικὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων καὶ θὰ τοὺς ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα λαὸς ὁ ὁποῖος γινώσκει τὴν ἀποστολὴν του.

Ἐάν μᾶς ἀρνηθοῦν τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς δὲν θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς ἀρνηθοῦν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἀποθάνωμεν τιμῶς.

Ὁ δρόμος μας, δρόμος τῆς ἡμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος μᾶς εἶναι χαραγμένος καὶ ὅσα περιστάσερα ἐμπόδια θὰ βροῦμε μπροστά μας, τόσο μεγαλύτερη καὶ ἐνδοξότερη θὰ εἶναι ἡ Νίκη μας.

Πρωτοῦ πάρομε τὴν μεγάλην μας ἀπόφασιν, πού σὲ πὺ πὺ δυσκολότερες καμῖες τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς ὡς Ἑλλήνες δὲν ἔχομε δισταγμὸν νὰ πάρομε, καὶ ὡς νομιμόφωνα ἔκβλη τῆς Μητρός μας Ἑλλάδος, θὰ ἐξαντλήσωμε ὅλην μας τὴν ὑπομονὴν καὶ μέσα. Θὰ διακηρύξωμε γιὰ τελευταία φορὰ πρὸς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον τὰ ἀκαταμάχητα δικαίωμά μας ἐπὶ τῆς ζωῆς ὡς λαὸς παρὰ γων πολιτισμοῦ καὶ ἡθικῆς, ἐπὶ τῆς Ἐλευθερίας διὰ τὴν ὁποῖαν πάντοτε ἔχει προτάξῃ τὰ σιγή τῆς σῆς βαρβάρους κατακτητικῆς ὁ δὲας τοῦ Μεσαίου, καὶ δὲας τὰ ὁποῖα πηγαίνουν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, καὶ ἔχουν καθήγιασθῇ μετὰ αἶμα τῶν ἡρώων μας νεκρῶν, μετὰ ἐρείπια τῶν ἐστιῶν μας, πού ὁ καπνὸς τῆς κατατροφῆς αἰσθόρται ἀκόμα στὸν οὐρανὸ τῆς Πατρίδος μας, μετὰ τὸς σημερινούς μας ἀκόμη Μάρτυρας, τῆς Ἑθνικῆς τῶν ἐπιγνώσεως πού σῆπνται στὸς ὑγροὺς τάφους τῶν Ἀλβανικῶν φυλακῶν, μετὰ τὰς χιλιάδας γυναῖκοπαίδων,

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΑΔΙ

ΠΑΡ' ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ λαοῦ καθωρίσθη εἰς τὴν τιμὴν τῶν 1400 δραχμῶν καὶ ὅκάν, ἐν τούτοις ἡ ἀπόκρυψις τοῦ συνεχίζεται, μετὰ μόνον σκοπὸν τὴν πώλησιν τοῦ εἰς μεγαλύτεραν τιμὴν. Καὶ ὁ δυστυχὴς κοσμάκης μετὰ μυρίων κόπων καὶ βασάνων ἀφοῦ κατορθῶναι ν' ἀνακαλύψῃ τὸ κρυφύμενον τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ εἴδους πού πλησιάζει νὰ φθάσῃ τὴν ἀξίαν τῆς πενικιλίνης γενόμενος θύμα τῶν ἀσυνειδήτων πωλητῶν τῶν Δὲν θὰ μπορέσῃ τέλος πάντων νὰ σταματήσῃ αὐτὸ τὸ κακὸ.

ΩΡΑΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ!

Ὁ δὲας Ἀνεξαργησίας κατήντησε τελειῶς ἀδιάβατος ἀπὸ τὴν πολλὰς γυναικας Στὸ πέρασμα τοῦ κάθε ἀσυνειδήτου τὰ νερά καὶ οἱ λάσπες πού περνοῦνται πλημμυρίζουν τὴν προθήκη τῶν καταστημάτων. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται περὶ μιᾶς ἀπὸ τὰς πλέον κεντρικώτερας ὁδοὺς, ἡ Μηχανὴ Ὑπερσῆς τοῦ Δήμου ἄς μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς, ἐκτὸς ἂν σκέπτεται νὰ κἀμῃ τὸ τὸ τὰς παραμονὰς τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Νεομάρτουρος διὰ νὰ εὐρεθῇ ἐν τάξει κατὰ τὴν κατ' ἑξὺς τελευτήσαν τελετὴν, ὡς τοῦτο ἔρεινε τακτικὴ πλέον τοῦ Δήμου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ πρὸς βορρᾶν τοῖχος τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σουλίου οἰκίας τοῦ κ. Κ. Τελέου κατὰ στή ἀπὸ καιροῦ ἦδη τελειῶς ἐτοιμώμενος. Ἀποτελεῖ δὲ κίνδυνον καὶ διὰ τὸς τοὺς διαβαίνοντας καὶ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα παίζουν κἀποτὶ αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ ὅτι παραπλευρῶς κεῖται οἰκὸπέδον. Πρὶν λοιπὸν θελήσωμεν καὶν ὅτιμα ἢ ἀνωτέρω ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσία ἄς λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα.

καὶ γερόντων πού ἀρροπαθεῖν οὐκ ἔχουν στὰ στενά πεδία τοῦ Μπέλεν καὶ Νταχάου τῆς Ἀλβανικῆς Ζούγκλας.

Ἄν δὲν εἰσακουσθῶμεν καὶ μάλιστα προτοῦ νὰ εἶναι ἀργὰ, τότε δὲν μᾶς ἀπομένει παρὰ τὸ ὑπερτατον καθήκον. ἐλευθεροζωὴ ἢ τίμιος θάνατος. Εἴμεθα ἀδύνατοι, κουρασμένοι, ἰσχυρομένοι ἀπὸ τὴν ἀνίστη πάλῃ ἐνάντια τοὺς κατακτητὰς καὶ τυράννους μας, ἀλλ' ἔχομε ἀνεξάντλητον πηγὴν δύναμους τὸ κανονικὸν μας σθένος, τὸν ἡθικὸν μας πλοῦτον τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν μας, ὁ πόντος ἡμῶν προσγόνων μας καὶ τέλος τὸ Μεγάλο Δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς, ἐπὶ τῆς καταστάσεως, πού κανεὶς πολιτισμένος λαὸς τῆς ὑψηλῆς δὲν θ' ἀρνηθῇ νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ. Ἐχομε πρωτοπόρο συμπαραστάτη τοῦ ἀγῶνος μας, τὴν δοξασθεφανωμένη Μητέρα μας Ἑλλάδα, πού τέσσερις ἔως τὸς φορὰς ἔχει χύσει τὸ καθαρότερον καὶ τιμιώτερον αἷμα τῆς γιὰ τὰ δικαιὰ τῆς καὶ δικαίωμα καὶ πού ὡραεῖναι ἀποφασισμένη νὰ δώσῃ ἀκόμα ἐνα γυναικὶ μὴ στὸν προσβολὰ τῆς Ἑθνικῆς τῆς Τιμῆς καὶ ἐνα ὑπερόχο παράδειγμα ἐθνικῆς τιμῆς στοὺς δυνατοὺς φίλους καὶ Συμμάχους τῆς οἱ ὁποῖοι ἐπαναπαύ

ΖΟΥΛΕΪΧΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γενεῖν τοὺς πρόσωπα, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχουν κόψει ἢ κἀν χαλαρώσει τοὺς δεσμούς τοὺς μετὰ τὴν οἰκονομία ἀπὸ τὴν ὁποῖα προερχότανε καθὼς καὶ μετὰ τὴν θηροκτεσίαν τὴν ὁποῖα ἀνέκταν, καὶ χωρὶς ἀντίθετα νὰ χύουν δημιουργήσῃ στὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὅπου ὑπηρετοῦσαν, κανένα, νόμιμον τοῦλάχιστο δεσμό. Βαλὶα, σὴν ἰταλική, εἶνε ἡ εὐχάστρα, ἢ παραμάν, ἢ τροφός, καὶ «ἐντάτα» εἶνε ἡ δικὴ μας νταντά, ἢ ἐπιφορτισμένη μετὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν πρώτην καθοδήγησιν τοῦ παιδιοῦ.

«Ντάντες καὶ δάγες» εἶχαν δέβαια μόνο τὰ μεγάλα καὶ πλούσια σπήτια καὶ ὅταν στὰ Γιάννινα ἦσαν νὰ δεῖξουν τὴν πολυτελεῖαν τὴν ποδὴν ἑαυτῶν καὶ διηγοῦντο, καὶ τὴν εὐμάρειαν μέσῃ σὴν ὁποῖα ἐμεγάλωσε, λέγανε ὅτι αὐτὸ «μεγάλωσε μετὰ ντάνταις καὶ μετὰ δάγες».

Τὰ σπήτια στὰ ὁποῖα αὐτὲς ὑπηρετοῦσαν, τοὺς δεῖχναν μετὰ γάλο σεβασμὸ καὶ πολλὴ στοργή.

Ὅστε τὰ τουρκόπουλα, ὅταν δὲν ἦσαν παιδιὰ χριστιανῶν γυναικῶν, ἔπιναν χριστιανικὸ γάλα. Στὴς «προφητείες τοῦ Ἀγίου Κοσμά» τοῦ Μ. Κ. Καλυδοπούλου (Περιοδικὸ «Β. Ἠπειρος» Σεπτεμβρίου 1936, σ. 13), ἀναφέρεται ὅτι, ὅταν στὸς Βουλιαράτες ἀποσταλμένοι μουσουλμάνοι, ζήτησαν, καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς σειράς τοὺς, νὰ τοὺς προφητεύσει καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμάς, αὐτοὺς τοὺς ἀπήντησε: «Τὶ νὰ σᾶς πῶ; ἢ γενεὰ ἢ δικὴ σας θ' ἀλλάξῃ; θὰ γίνετε δειλοὶ καὶ φοβιστοὶ» καὶ θὰ γίνετε ραγιδες. Τὸ αἶμα πού ἔχετε σῆς, δὲ θὰ τὸ ἔχουν τὰ παιδιὰ σας, γιὰ τὴν αὐτὰ πίνουν γάλα χριστιανικόν! Καὶ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο θράδυ πεντακόσιες γυναῖκες, τροφὸι, εὐχάστρες, παραμάνες ἀπὸ τὰ χωράφια τῆς Δρόπολης, χριστιανές, ἐδίωχτηκαν ἀπὸ τὰ τοὺς οἰκονομικοὺς σπήτια.

Ἡ ἐπικράτησις τῶν ξενικῶν αὐτῶν ὀνομάτων «ντάντα» καὶ «δάγες», ὁφείλεται ἀσφαλῶς σὲ Βενετοκρατικὴν ἐπίδρασιν. Τὰ Γιάννινα ἐπὶ δύο καὶ πλέον αἰῶνες εἶχαν στενάτατες ἐμπλεκτικὰς καὶ πνευματικὰς σχέσεις μετὰ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Ἑντίας, σὴν πρωτεύουσα τῆς ὁποῖας ἀνθοῦσε σὴν μαρτυρικὴ Ἑλληνικὴ παροικία.

Ἡ πρώτη ἐπωδὴ ποτε καὶ ποτε συγκεκριμένη μορφή τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς δυναστείας εἶνε ὁ Ἀσλὴν Πασιᾶς ὁ Α', ἀπὸ τὸν ὁποῖο, καὶ ὁ Δαμπαρδῆς καὶ ὁ Ἀραβαντινός, καὶ φυσικὰ καὶ οἱ Τουρκογιαννιώτες, ἀπάνου σὴς πληροφορίας τῶν ὁποῖων στήριχτηκαν καὶ οἱ δύο τοὺς ἀρχίζοντες γενεαλογικοὺς τῆς δυνστείας ἀπὸ αὐτοῦς συμπληρωμένα—ἀντικαθιζομένη—ὥστε νὰ μπορεῖ κανένας νὰ τὸ παρακολουθεῖ μετὰ κάποια ἀνυσσιν.

Δ. ΣΑΛΑΜΑΓΚΑΣ

ὁμοῖοι σὴν νομιμόφωνα ἀνεκτικότητά τῆς, ἐτόλμησαν νὰ θίξουν ἐκεῖνοι τὴν Ἑθνικὴν τῆς Τιμῆς, τὸ ἀτίμητον αὐτὸ δῶρον καὶ ἱερὰ παρακαταθήκη τῶν ἀρχαίων μας προγόνων.

Ἐχομε τὰ ἐλευθέρᾳ ἀδελφία μας πού προσμένουν μετὰ νυπόμονη λαχτήρα τὴν ἄγια αὐτὴ ὥρα νὰ πᾶν νὰ φιλήσουν τὸ χῶμα πού σκέπασε τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς τῶν, καὶ πού

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΒΕΛΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἐν διαφερομένων, ὅτι βάσει τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 540 Ἀναγκ. Νόμου «Περὶ Ἑκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ ἰδρυθέντα Ἑκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια» δύνανται νὰ γυγγραφῶσι πάντες οἱ μελλοντικοὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ χειροτονηθῶσιν Ἱερεῖς, ἔστω καὶ ἐάν δὲν δὲν ἔχουσιν ἔκλεγεῖ εἰσέτι δι' ὁριστικὴν ἐφημεριακὴν θέσιν καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολαρχεῖο ἢ Ἀστικῶν Σχολείων ἢ Ἡμιγυμνασίον ἢ ἐνδεικτικὸν Β'. τάξεως 6) ταξίου Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Αὐκείου.

Ἐπειδὴ ἡ λειτουργία τοῦ παρὰ τῷ Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς Ἑκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καλοῦνται οἱ ἐν διαφερομένοι ὁπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τοῦ παρόντος πιστοποιητικοῦ τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ὁ Προεδρεύων τῆς Ἐφορείας
+ Ὁ Βελλᾶς ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Δ)νσις ἔργων Μηχανικοῦ Ἰωαννίνων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων πρὸς σφοδρῶν διὰ συμπληρώσεως ἀνοικτοῦ Τιμολογίου τὴν 25ην Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐνεργηθῶμενον ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς ὁδὸς Σαμουὴλ ἀριθμ. 11 καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἀξ)κοῦ ἔργων Πρεβέζης (Γραφεῖα Στρατ. Δ)σεως Πρεβέζης) τὴν ἐργασίαν κατασκευῆς (Θυρῶν) ἐργασίας καὶ ὑλικὰ) Ἀποθήκης Ἐπιστρατεύσεως Ἀγίου Γεωργίου Πρεβέζης.

Ὁ διαγωνισμὸς ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Διευθύνσεως ἔργων Μηχ)κοῦ Ἰωαννίνων.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν ἐργολήπται πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά, ἐργοστασιαρχαὶ κουφωμάτων καὶ ἐμπροσθεγνῖται ἀποδοδετιμένης τεχνικῆς ἱκανότητος.

Ἐγγυήσις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν (50%) πέντε ἐπὶ τῆς ἐκατὸν ἐπὶ τοῦ προσφερομένου ποσού. Μελέτη καὶ πληροφροῖται παρὰ τῇ Δ)σει ἔργων Μηχ)κοῦ Ἰωαννίνων καὶ παρὰ τῇ Δ)σ)κῇ ἔργων Πρεβέζης (Γραφεῖα Στρατ. Δ)σεως Πρεβέζης) κατ' ἐκάστην 11—12.

Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΧΡ.

Ἀντ)χης Μηχ)κοῦ

τὴν παρασμένη Κυριακὴν σὲ μὴ Πανελλήνιον φωνὴ ἔσμεζαν νῆσιν φωνῆς τῆς ψυχῆς τῶν ἀγαπητῶν, καὶ νὰ ἐδῶσαν ὁμοῖον ἐπὶ ἢ νὰ ἐσκαλίσουν ἀπὸ τὴν νύχια τοῦ ἀπῆλτος τυράννου καὶ τὰ σκαλίσματα τοὺς ἀδελφία καὶ νὰ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὸ βάρος ποδοπάτημα τοὺς τάφους τῶν Νεκρῶν τοὺς ἢ νὰ συνταφῶν μετὰ τοὺς.

Α. ΧΑΤΖΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΟΝΝΙΝΟΝ 25 — Συνήλθεν σήμερον τὴν 10.50 π.μ. εἰς Ἀθήνας Συμβούλιον Ἀεροπορίας ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων. Σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἡ ἡψις ἀποφάσεων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν μετὰ τὴν Ἀγίας καὶ Ἑλλάδος ὡς καὶ διαφορῶν ἄλλων τοιούτων.

ΔΟΝΝΙΝΟΝ 25 — Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἡ Ὀκτωβρὶα θὰ μεταφέρῃ εἰς Ἑλλάδα 4000 αὐτοκίνητα, ἀπὸ τὰ διατεθῶσιν εἰς τοὺς αὐτοκίνητιστάς.

ΑΘΗΝΑΙ 25.— Αἱ δ' ἀπαίθριοι συγκεντρώσεως ἀπηγορεύθησαν δι' ἐν 10ῃ ἡμέρῳ.

ΑΘΗΝΑΙ 25.— Χθὲς ἐκφορτώθησαν εἰς Πειραιᾶ 8000 τόνοι σιτηρῶν.

Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ λειτουργήσῃ κατ' αὐτὰς Σχολὴ Ἐδελφῶν Ἀδελφῶν Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (ΕΕΣ), ἐν Ἰωαννίνους καλοῦμεν τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἰωαννίνων τὰς ἐπιθυμοῦσας ν' ἀκολουθήσῃ τὰ μαθήματα τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων τύχῃσι τοῦ διπλώματος τῆς Ἐδελφῆς τοῦ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Αἱ ἐγγράφαι γίνονται ἐν ταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Ὀλγας 7 (ἱατρικὸν κ. Ἰγάννου Τζόγια) κατ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν 2—5 π.μ. Προσόντα πρὸς ἐγγράφην ἀπαιτοῦνται ἐνδεικτικὸν τουλάχιστον Δ' Τάξεως Ἐξισταξίου Γυμνασίου καὶ ἡλικίας ἀνωτῶν 18 ἐτῶν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον Νομοῦ Ἰωαννίνων ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων πρὸς σφοδρῶν μετ' ὁρίων τὴν ἐκτέλεσιν ἐπισκευῶν ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Σταύλου ἀγγελᾶ δων ἰεωροκτηνοτροφικοῦ Σταθμοῦ Κατσικᾶς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τὴν 25ην τ.μ. καὶ ὥραν 12ην ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Γεωργικοῦ Ταμεῖου Ν. Ἰωαννίνων. Τῶν σχετικῶν τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνώσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι κατ' ἐκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμας ὥρας ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ταμεῖου.

Δύνανται εἰς τὴν δημοπρασίαν νὰ λάβωσιν μέρος ἐργολάβοι Δημοσίων ἔργων κατέχοντες πτυχίον οἰκοδομικῆς Α' τάξεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι
Πατριάρχης Περδῆς
Ἐλένη Μαυρίδου
Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.
Ἐγχομαι βίον εὐτυχῆ.

Ρ. Α. Γ.

ΜΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 831 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας εἰς δ' ἀνεγνώφῃ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετερίου διὰ τὴν ὑπόθεσιν Πουλῆ, μετὰ τῶν καταδικασθέντων ἀνεφίετο, σὺν ὁλοκαύφῳ, καὶ ὁ Χ. Ζαφειρόπουλος. Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως συμπληροῦμεν ὅτι ὁ ἀπῆλτος τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκρίτου τῆς Α.Τ.Ε. κ. Χρήστος Μπ. Ζαφειρόπουλος οὐδεμίαν σχετὶν ἔχει μετὰ τὸν καταδικασθέντα Χρυσόστομον Θ. Ζαφειρόπουλον.